LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTRAS

Į S A K Y M A S
DĖL TYTUVĖNŲ REGIONINIO PARKO APSAUGOS REGLAMENTO PATVIRTINIMO

2002 m. rugpjūčio 10 d. Nr. 431
Vilnius

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymo (Žin., 1993, Nr. 63-1188; 2001, Nr. 108-3902) 5 straipsnio 2 dalimi bei Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. balandžio 10 d. nutarimo Nr. 503 „Dėl įgaliojimų suteikimo įgyvendinant Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymą“ (Žin., 2002, Nr. 40-1484) 1.2 punktu,

1. T v i r t i n u Tytuvėnų regioninio parko apsaugos reglamentą (pridedama).

2. Aplinkos ministerijos informacijos kompiuterinėje sistemoje v a d o v a u t i s reikšminiais žodžiais: „saugomos teritorijos“, „valdymo sistema“.

APLINKOS MINISTRAS ARŪNAS KUNDROTAS

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2002 m. rugpjūčio 10 d. įsakymu Nr. 431

TYTUVĖNŲ REGIONINIO PARKO APSAUGOS REGLAMENTAS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Tytuvėnų regioninio parko apsaugos reglamentas (toliau vadinama – Reglamentas) – tai teisės aktas, nustatantis specialius Tytuvėnų regioninio parko apsaugos, projektavimo ir statybų jo teritorijoje reikalavimus bei tvarkymo ir naudojimo ypatumus.

2. Veiklą Tytuvėnų regioninio parko reglamentuoja Saugomų teritorijų, Aplinkos apsaugos, Nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos, Miškų, Vandens, Teritorijų planavimo, Statybos, Turizmo bei kiti įstatymai, Specialiosios žemės ir miško naudojimo sąlygos, Tytuvėnų regioninio parko nuostatai, statybos techniniai reglamentai, šis Reglamentas bei apsaugos sutartys, kurios gali būti sudaromos dėl veiklos apribojimų Tytuvėnų regioniniame parke, konkrečių žemės, miško bei vandens telkinio naudojimo sąlygų nustatymo, Tytuvėnų regioninio parko tvarkymo planas (planavimo schema), jo dalių specialieji ar detalieji planai, taip pat bendrieji planai.

3. Kultūros paveldo objektams (nekilnojamosioms kultūros vertybėms), esantiems Tytuvėnų regioniniame parke, priežiūros, tvarkymo ir naudojimo sąlygas nustato kultūros paveldo objektų (nekilnojamųjų kultūros vertybių) apsaugos reglamentai.

4. Gamtos paveldo objektai (saugomi gamtiniai kraštovaizdžio objektai) ir jų teritorijos tvarkomos remiantis Saugomų teritorijų įstatymu, Specialiosiomis žemės ir miško naudojimo sąlygomis bei Saugomų gamtinių kraštovaizdžio objektų nuostatais, pagal šių objektų gamtotvarkos projektus.

II. ŠIAME REGLAMENTE VARTOJAMOS SĄVOKOS

5. **Apžvalgos aikštelė (regykla)** – teritorija, skirta stebėti atsiveriančią panoramą, kurioje gali būti įrengtas į žemę besiremiantis statinys. Jame gali būti įrengti stebėjimui pritaikyti įrenginiai (žiūronai, teleskopai), mažieji kraštovaizdžio architektūros statiniai.

6. **Atokvėpio vieta** – trumpalaikiam poilsiui be nakvynės skirta teritorija greta pažintinių takų, rekreacinio prioriteto zonose ir kitose vietose. Joje įrengiami miško baldai, informacijai skirti statiniai ar įrenginiai (skydai, stendai, nuorodos).

7. **Buvusi sodyba** – sodyba, kurios buvimo faktas įrodytas istoriniais-archyviniais dokumentais ar teismo sprendimu.

8. **Istoriškai susiformavęs kultūrinis kraštovaizdis** – žmogaus veiklos sukurtas ir jo sambūvį su aplinka atspindintis kraštovaizdis, susiformavęs iki 20 a. vidurio.

9. **Kraštovaizdžio estetinė vertė** – bendraisiais estetikos kriterijais išreiškiamas natūraliai susiformavusio ir natūralų pobūdį išlaikiusio ar žmogaus veiklos sukurto ir jo sambūvį su aplinka atspindinčio kraštovaizdžio apibūdinimas.

10. **Lankomi objektai** – skirti ir/ar pritaikyti lankymui paveldo objektai ir kiti saviti kraštovaizdžio kompleksai bei objektai, apžvalgos aikštelės (regyklos), atokvėpio vietos, poilsiavietės, paplūdimiai bei kiti visuomenės reikmėms skirti objektai.

11. **Mažasis pramoginis laivas** – laivas, kurio korpusas trumpesnis kaip 15 m, neatsižvelgiant į varomąją priemonę, skirtas pramogų ir laisvalaikio reikmėms.

12. **Mažieji kraštovaizdžio architektūros statiniai** – tvoros, informacijai skirti statiniai ar įrenginiai (skydai, stendai, nuorodos), informaciniai ženklai bei riboženkliai, laiptai, lieptai ir kt.

13. **Pažintinis takas** – ne platesnis kaip 4 m takas, skirtas pėstiesiems, bevariklio transporto priemonių naudotojams ar žirginiam turizmui, įrengtas siekiant sudaryti sąlygas susipažinti (aplankyti) su gamtos ir/ar kultūros paveldo objektais, savitais reginiais bei reiškiniais, turintis informacijai skirtų mažųjų kraštovaizdžio architektūros statinių.

14. **Poilsiavietė** – laikinai apsistoti be nakvynės skirta teritorija, kurioje įrengti rekreaciniai įrenginiai, laužavietė, tualetas, mažieji kraštovaizdžio architektūros statiniai.

15. **Rekreaciniai įrenginiai** – miško baldai, pavėsinės, stoginės, sporto ar laisvalaikio įrenginiai (laipynės, sūpynės ir kt.), persirengimo kabinos ir pan.

16. **Rekreaciniai pastatai** – ilgalaikiam (stacionariam) poilsiui skirti statiniai, statinių grupės, kuriuose teikiamos apgyvendinimo paslaugos (poilsio namai, sanatorijos, sveikatingumo kompleksai, kempingai, turizmo bazės, nakvynės paslaugų namai, jaunimo nakvynės namai).

17. **Stovyklavietė** – poilsiui su nakvyne skirta teritorija, pritaikyta palapinėms statyti, kurioje įrengti rekreaciniai įrenginiai, laužavietė, tualetas, mažieji kraštovaizdžio architektūros statiniai. Joje sudaromos sąlygos higienos poreikiams tenkinti, atliekoms surinkti bei aktyviam poilsiui organizuoti.

18. **Tradicinė regiono architektūra** – etnografinei sričiai būdinga gyvenamosios ir kitos paskirties pastatų ir statinių architektūra, architektūra bei teritorinė erdvinė struktūra, susiformavusi iki profesionaliosios architektūros atsiradimo.

19. **Visuomenės poreikiai saugomose teritorijose** – viešieji poreikiai, susiję su gyventojų bei lankytojų teise ir reikme turėti galimybes poilsiauti, susipažinti su vertybėmis saugomose teritorijose, gamtos ir kultūros paveldu.

20. **Vizualinė (regimoji) tarša** – kraštovaizdžio estetinę vertę mažinančių statinių (neišvaizdžių, nederančių kraštovaizdyje architektūriniu stiliumi) ar želdinių, užstojančių gamtos ir kultūros paveldo objektus, vaizdingas panoramas, atsiradimas vertingose ir vaizdingose teritorijose.

III. REGIONINIO PARKO FUNKCINIO PRIORITETO ZONOS

21. Tytuvėnų regioninio parko apsauga ir tvarkymas, veiklos reglamentavimas siejamas su teritorijos funkcinio prioriteto zonomis:

21.1. konservacinio prioriteto (Bridvaišio kraštovaizdžio, Vėčių geomorfologinis, Šiluvos tyrelio telmologinis, Užpelkių botaninis-zoologinis ir Tytuvėnų bei Šiluvos urbanistiniai draustiniai);

21.2. ekologinės apsaugos prioriteto;

21.3. rekreacinio prioriteto (Tytuvėnų šilo su Giliaus ežeru, Bridvaišio ežero apylinkių);

21.4. ūkinio prioriteto (miškų teritorijos, apimančios Tytuvėnų ir Šiluvos miškų vakarines dalis bei žemės ūkio teritorijos Mergaklonio, Narušių ir Naukaimio kaimų apylinkėse);

21.5. kitos (gyvenamosios) paskirties zonomis (Šiluvos ir Tytuvėnų miestelių dalys).

22. Tytuvėnų regioninio parko tvarkymo plane (planavimo schemoje) išskiriamos kraštovaizdžio tvarkymo zonos, kuriose teritorijos naudojimas ir apsauga reguliuojama pagal tipinius apsaugos reglamentus.

23. Tytuvėnų regioniniame parke taikomi:

23.1. reikalavimai veiklai visose regioninio parko funkcinio prioriteto zonose reglamentuoti;

23.2. papildomi reikalavimai veiklai atskirose regioninio parko funkcinio prioriteto zonose reglamentuoti.

IV. REIKALAVIMAI VEIKLAI VISOSE REGIONINIO PARKO FUNKCINIO PRIORITETO ZONOSE REGLAMENTUOTI

24. Statiniai Tytuvėnų regioniniame parke projektuojami, statomi ar rekonstruojami, atsižvelgiant į vietovės kraštovaizdžio ypatumus bei tradicinės regiono architektūros savitumus, paveldo objektų apsaugos reikalavimus, siekiant:

24.1. išlaikyti gamtinio bei istoriškai susiformavusio kraštovaizdžio, gamtinių ir kultūrinių kompleksų bei objektų vertės požymius;

24.2. išsaugoti bendrą kraštovaizdžio struktūrą ir jo estetinę vertę, erdvinį raiškumą ir raiškius reljefo bei hidrografinio tinklo elementus;

24.3. išlaikyti tradicinės regiono architektūros pobūdį: formas, spalvas ir dydžius, formuoti rekreacinių ir gyvenamųjų vietovių estetinį vaizdą.

25. Naujos sodybos, įskaitant ir ūkininko ūkio sodybas, projektuojamos ir statomos tik regioninio parko tvarkymo plane (planavimo schemoje) ir bendrojo planavimo dokumentuose nurodytose teritorijose.

26. Rengiant detalųjį planą arba rengiant statybos projektus buvusioms sodyboms atkurti, vietos pastatams statyti gali būti parinktos kitose vietose, nei jie stovėjo anksčiau, tačiau visais atvejais nepažeidžiant vertingų kraštovaizdžio elementų, taip pat laikantis 24 punkte išdėstytų reikalavimų. Kitose vietose ne miško paskirties žemėje pastatai gali būti statomi ir tuo atveju, kai buvusiose negalima statyti dėl inžinerinių tinklų, susiformavusių želdinių ir kt.

27. Rekonstruojant esamas ir rengiant naujas žemos įtampos elektros perdavimo linijas rekomenduojama jas tiesti požeminiais kabeliais.

28. Inžinerinė infrastruktūra (komunikacijos, keliai, privažiavimai, statiniai) projektuojama ar įrengiama, kuo mažiau keičiant kraštovaizdžio pobūdį bei neteršiant aplinkos. Projektuojant ar rekonstruojant kelius, parko tvarkymo plane (planavimo schemoje) numatytus naudoti autoturizmui, gerinant kelių dangą išlaikomas esamų kelių pobūdis (susiformavę vingiai, nuolydžiai, kt.).

29. Projektuojant lengvųjų automobilių ir autobusų stovėjimo aikšteles, didesnes kaip 500 m^2 ploto, turi būti numatytos želdinių juostos, skaidančios aikšteles mažesnėmis dalimis.

30. Tytuvėnų regioninio parko miškuose, išskyrus rekreacinio prioriteto zonų miškus, formuojama tik minimali rekreacinė infrastruktūra: įrengiami pažintiniai (pėsčiųjų, dviračių turizmo) takai, apžvalgos aikštelės (regyklos), atokvėpio vietos ir kt., išsaugant natūralią gamtinę aplinką.

31. Tytuvėnų regioniniame parke esančiose namų valdose, išskyrus gyvenamąsias zonas, įvertinant kraštovaizdžio bei gamtos ir kultūros paveldo apsaugos reikalavimus, gali būti statomi ir rekonstruojami gyvenamieji namai bei jų priklausiniai, laikantis statybos techninių reglamentų ir šių sąlygų:

31.1. viename žemės sklype galima formuoti tik vieną sodybą (namų valdą) su vienu gyvenamuoju namu ir priklausiniais. Neleidžiama statyti sublokuotų gyvenamųjų namų, išskyrus gyvenamąsias zonas;

31.2. nauji gyvenamieji namai statomi ne aukštesni kaip 8,5 m (išskyrus konservacinio, ekologinės apsaugos prioriteto ir gyvenamosios paskirties funkcines zonas). Gyvenamųjų namų aukštis iki pastatų karnizo – 4 m, iki kraigo – 8,5 m (aukštis skaičiuojamas nuo pastatu užstatomo žemės paviršiaus ploto nuolydžio vidurkio iki stogo kraigo);

31.3. bendras sodybos užstatymo plotas negali viršyti 500 m^2, iš jų gyvenamuoju namu užstatomas plotas negali viršyti 120 m^2;

31.4. pastatų statybai ir apdailai naudojamos tradicinės statybinės ir apdailos medžiagos (medis, akmuo, tinkas, kt. stogo dangai – čerpės, skarda, gontai, bituminės dangos). Pastatų sienas rekomenduojama dažyti pilka, ruda, gelsva spalvomis; stogus – pilka, ruda arba žalia.

32. Mažųjų kraštovaizdžio architektūros statinių įrengimas turi atitikti šiuos reikalavimus:

32.1. tvorų pobūdis, dydžiai ir medžiagos numatomos atsižvelgiant į kraštovaizdžio tvarkymo zonos, kurioje yra planuojama teritorija, reikalavimus bei aptveriamų pastatų stilių. Paveldo objektams aptverti nustatomos specialios sąlygos, naudojamos autentiškos arba imituojančios autentiškas medžiagos ir formos;

32.2. neleidžiama aptverti sodybų (namų valdų) aukštesnėmis nei 1,5 m aukščio neperregimomis tvoromis. Rekomenduojama tverti ažūrinėmis tvoromis (vielos, virbų, tašelių, kt.) be cokolių;

32.3. neleidžiama užtverti rekreacinių teritorijų – paežerių, paupių, apžvalgos aikštelių ir pravažiavimų bei praėjimų į juos, pažintinių takų ir kelių, saugomų atvirų kraštovaizdžio erdvių, užstatyti ar kitaip riboti Tytuvėnų regioninio parko lankymą;

32.4. neleidžiama aptverti miškų, išskyrus atvejus, kai reikia atkurti pažeistus medynus, kitus gamtos išteklius;

32.5. vandens telkinių pakrantėse, išskyrus bendro naudojimo paplūdimius, gali būti įrengti mediniai lieptai ir tilteliai iki 15 m ilgio nuo vandens telkinio kranto, bet ne didesni kaip 20 m^2 ploto;

32.6. užrašai reklamos skyduose, stenduose, nuorodose rašomi valstybine kalba, reklamos projektai turi būti derinami su Tytuvėnų regioninio parko direkcija;

32.7. draudžiama informacijos ir reklamos skydus, stendus kabinti ar kitaip tvirtinti ant medžių, gamtos ir kultūros paveldo objektų, įrengti juos paminklų vizualinės apsaugos zonose nesuderinus su regioninio parko direkcija.

33. Buvusių žemės ūkio įmonių ir pramonės pastatus, ypač esančius draustiniuose, ekologinės apsaugos bei rekreacinio prioriteto zonose, prie pažintinių takų, regyklų bei lankomų objektų, gyvenviečių vizualinėje aplinkoje, rekomenduojama griauti arba perstatyti į atitinkančius regioninio parko steigimo tikslus bei architektūrinius reikalavimus pastatus, reikalingus visuomenės poreikiams.

V. PAPILDOMI REIKALAVIMAI VEIKLAI KONSERVACINIO PRIORITETO FUNKCINĖSE ZONOSE (DRAUSTINIUOSE) REGLAMENTUOTI

34. Rengiant detaliuosius etnografiniu požiūriu vertingų miestelių bei kaimų, išlaikiusių senąją struktūrą ir architektūrą, planus, iš esmės nekeisti susiklosčiusios planinės struktūros, vertingų gamtos ar kultūros elementų, numatyti būdus jiems išryškinti ar atkurti prarastiems.

35. Pažintiniai takai, apžvalgos aikštelės (regyklos) gali būti įrengiamos vietose, nustatytose Tytuvėnų regioninio parko tvarkymo plane (planavimo schemoje), draustinių tvarkymo planuose bei kituose saugomų teritorijų planavimo dokumentuose.

36. Tytuvėnų regioninio parko draustiniuose statomiems statiniams taikomi šie reikalavimai:

36.1. esamose ir buvusiose sodybose, taip pat sodybose, numatytose Tytuvėnų regioninio parko tvarkymo plane ar draustinių tvarkymo planuose, projektuojami ir statomi ne aukštesni kaip vieno aukšto su mansarda gyvenamieji namai ir vieno aukšto priklausiniai, išskyrus atvejus, kai reikia atkurti bei tvarkyti draustinyje esančius kultūros paveldo objektus (nekilnojamąsias kultūros vertybes) arba kai reikia atkurti, formuoti buvusio (iki 1940 m.) užstatymo charakterį, pastatyti apžvalgos ar miškų priešgaisrinio stebėjimo bokštą;

36.2. gyvenamųjų namų aukštis iki pastatų karnizo – iki 4 m, iki kraigo – iki 8 m (aukštis skaičiuojamas nuo pastatu užstatomo žemės paviršiaus ploto nuolydžio vidurkio iki stogo kraigo);

36.3. neleidžiama statyti naujų bei plėsti esamų rekreacinių pastatų ir kompleksų.

37. Draustiniuose esamas sodybas galima pritaikyti kaimo turizmui ir lankytojams aptarnauti, puoselėjant ir skleidžiant regiono etnografines tradicijas.

38. Išeksploatuotus nerūdinių statybinių medžiagų karjerus ir durpynus rekomenduojama rekultivuoti taikant priemones, atitinkančius draustinio steigimo tikslus (įveisiant miškus, įrengiant vandens telkinius, atkuriant pievų ir pelkių bendrijas), biologinės įvairovės apsaugos bei gausinimo reikalavimus.

VI. PAPILDOMI REIKALAVIMAI VEIKLAI EKOLOGINĖS APSAUGOS PRIORITETO FUNKCINĖSE ZONOSE REGLAMENTUOTI

39. Esamose sodybose, neartinant užstatymo linijos prie paviršinio vandens, telkinio galima rekonstruoti esamus pastatus ar statyti naujus vietoj buvusiųjų, ne aukštesnius kaip 7,5 m nuo žemės paviršiaus iki stogo kraigo.

40. Paveldo objektų (saugomų kraštovaizdžio objektų) teritorijose, jų apsaugos zonose neleidžiama statyti statinių, užstojančių paveldo objektus, trukdančių juos apžvelgti nuo pagrindinių priėjimų, pažeidžiančių jų raiškumą, didinančių teritorijos vizualinę (regimąją) taršą.

VII. PAPILDOMI REIKALAVIMAI VEIKLAI REKREACINIO PRIORITETO FUNKCINĖSE ZONOSE REGLAMENTUOTI

41. Rekreacinio prioriteto zonose gali būti išskiriamos intensyvaus ir ekstensyvaus rekreacinio naudojimo tvarkymo teritorijos.

42. Rekreacinio prioriteto zonose esamas sodybas rekomenduojama rekonstruoti į rekreacinius pastatus.

43. Intensyvaus rekreacinio naudojimo teritorijose (rekreacinės paskirties žemėje), rekreacinės funkcijos prioriteto miesteliuose ir kaimuose galima rekreacinių įrenginių ir pastatų statyba, jeigu tai numatyta Tytuvėnų regioninio parko tvarkymo plane (planavimo schemoje).

44. Rekreacinė infrastruktūra kuriama rekreacinio prioriteto zonose, pradėtose urbanizuoti teritorijose, neplečiant rekreacinių statinių statybos gamtinį pobūdį išlaikiusiame kraštovaizdyje, neplanuojant statyti naujų didelių (daugiau nei 30 vietų) rekreacinių pastatų.

45. Projektuojami ir statomi ne aukštesni kaip vieno aukšto su mansarda rekreaciniai pastatai, išskyrus atvejus, kai reikia atkurti bei tvarkyti kultūros paveldo objektus (nekilnojamąsias kultūros vertybes) arba kai reikia įrengti apžvalgos bokštą.

46. Rekreacinio prioriteto zonose plėtojama tik poilsio ir turizmo infrastruktūra. Jose negalima mažinti rekreacinių išteklių kokybės, naikinti kraštovaizdžio estetinio potencialo, projektuoti ir statyti su rekreacija nesusijusių pastatų bei įrangos:

46.1. rekreacinių pastatų talpumas gali būti didinamas plečiant esamus rekreacinius pastatus bei rekonstruojant sodybas;

46.2. rekreacinio prioriteto zonose, įskaitant miškus, įgyvendinamos sanitarinių – higieninių ir estetinių savybių gerinimo, reginių formavimo bei medynų atsparumo didinimo priemonės;

46.3. miško parkai kuriami Tytuvėnų regioninio parko tvarkymo plane (planavimo schemoje) numatytose vietose, įrengiant jiems būtiną rekreacinę infrastruktūrą;

46.4. autoturizmui pritaikomi esami bendro naudojimo keliai ir miško bei lauko keliai, įrengiant specialius pažintinius autoturizmo maršrutus;

46.5. pagal galimybes formuojamos teritoriškai atskiros turizmo (autoturizmo, vandens turizmo, dviratininkų ir pėsčiųjų turizmo) sistemos;

46.6. turistinių trasų tinklas kuriamas taip, kad būtų sudarytos galimybės pasiekti visus svarbiausius lankomus Tytuvėnų regioninio parko bei svarbesnius greta regioninio parko esančius objektus.

47. Gamtinė aplinka rekreaciniams interesams pertvarkoma minimaliai. Tytuvėnų regioninio parko rekreacinio prioriteto zonose nustatomos šios teritorijų tvarkymo veiklos sąlygos ir apribojimai:

47.1. vykdomi darbai, didinantys vietovės estetinį potencialą, naudojamos specialios kraštovaizdžio architektūros priemonės;

47.2. gerinamos vietovės eksponavimo galimybės;

47.3. intensyvinamas želdinimas teritorijose, kuriose vyrauja žemės ūkio naudmenos;

47.4. vandens telkiniai ar jų dalys naudojamos, formuojant aplinką numatytoms vandens rekreacijos rūšims;

47.5. įrengiami reikalingi šuolių į vandenį ir paplūdimio įrenginiai, techniniai kompleksai bei rekreaciniam naudojimui paruošiama pakrantė;

47.6. gali būti įrengiami hidroparkai, palaikant akvatorijas pusiau natūralioje būklėje, neperkraunant jų inžineriniais įrenginiais.

48. Išeksploatuotus nerūdinių statybinių medžiagų karjerus ir durpynus rekomenduojama rekultivuoti pritaikant visuomenės reikmėms (įrengiant vandens telkinius, sodinant miškus, kt.).

49. Tytuvėnų regioninio parko rekreacinio prioriteto, gyvenamosiose ir ūkinio prioriteto zonose, tam tikslui skirtose vietose, numatytose specialiuosiuose planuose, gali būti įrengiami laikini statiniai, lengvai išardomi ir kilnojami sezoniniai statiniai (paviljonai, palapinės) įvairiems renginiams organizuoti, vasaros teatrai, estrados, atviros šokių aikštelės.

VIII. PAPILDOMI REIKALAVIMAI VEIKLAI KITOS (GYVENAMOSIOS) PASKIRTIES FUNKCINĖSE ZONOSE REGLAMENTUOTI

50. Rengiant detaliuosius miestelių bei kaimų planus būtina laikytis šių planavimo nuostatų: neplėsti Tytuvėnų regioninio parko kaimų, išskyrus esančių gyvenamosiose ir ūkinio prioriteto zonose. Jų urbanistiniai-architektūriniai ir inžinerinės įrangos klausimai sprendžiami rengiant detaliuosius planus pagal specialiuosius reikalavimus, nustatytus gyvenamajai ar ūkinio prioriteto zonai.

51. Gyvenamieji namai statomi esamose ir buvusiose sodybose rekonstruojant esamas sodybas ir pastatus. Gyvenviečių plėtra diferencijuojama pagal Tytuvėnų regioninio parko tvarkymo plane (planavimo schemoje) nustatytą jų reglamento tipą.

52. Namų valdose įvertinant kraštovaizdžio bei gamtos ir kultūros paveldo apsaugos reikalavimus gali būti statomi ir rekonstruojami gyvenamieji namai bei jų priklausiniai, laikantis galiojančių statybos techninių reglamentų ir šių sąlygų:

52.1. esamose ir buvusiose sodybose, taip pat sodybose, numatytose Tytuvėnų regioninio parko tvarkymo plane (planavimo schemoje), projektuojami ir statomi ne aukštesni kaip vieno – dviejų aukštų su mansarda gyvenamieji namai ir vieno aukšto priklausiniai, išskyrus atvejus, kai reikia atkurti bei tvarkyti kultūros paveldo objektus (nekilnojamąsias kultūros vertybes) arba kai reikia atkurti, formuoti buvusio (iki 1940 m.) užstatymo charakterį, pastatyti apžvalgos ar kitos paskirties bokštą;

52.2. gyvenamieji namai gali būti statomi dviejų aukštų su mansarda, jų aukštis iki pastato karnizo – 7 m, iki kraigo – 12 m (aukštis skaičiuojamas nuo pastatu užstatomo žemės paviršiaus ploto nuolydžio vidurkio iki stogo kraigo);

52.3. priklausiniai statomi ne aukštesni kaip 7 m.

53. Visuose miesteliuose gali būti įrengiami šiuolaikinį technikos lygį atitinkantys inžineriniai tinklai, gerinama kelių, gatvių, aikščių bei kiemų paviršiaus danga. Prioritetas teikiamas inžinerinei įrangai, kuo mažiau keičiančiai tradicinį miestelio vaizdą bei esamą kraštovaizdžio pobūdį.

IX. PAPILDOMI REIKALAVIMAI VEIKLAI ŪKINIO PRIORITETO FUNKCINĖSE ZONOSE REGLAMENTUOTI

54. Žemės ūkio ir miškų ūkio prioriteto funkcinėse zonose esančiose sodybose galima atstatyti gyvenamuosius namus ar priklausinius vietoj buvusiųjų bei rekonstruoti esamus gyvenamuosius namus bei priklausinius.

55. Žemės ūkio ir miškų ūkio prioriteto funkcinėse zonose galima statyti ryšio-priešgaisrinius stebėjimo bokštus bei miško ūkio ir žemės ūkio veiklai reikalingus statinius vietose, numatytose regioninio parko tvarkymo plane (planavimo schemoje).

X. SKATINAMA VEIKLA

56. Tytuvėnų regioniniame parke skatinama:

56.1. veikla, išsauganti, išryškinanti kraštovaizdžio įvairovę;

56.2. miškų ekosistemų apsaugos funkcijų stiprinimas, didinant biologinę įvairovę, veisiant ir formuojant mišrius medynus;

56.3. miškų sodinimas nuskurdintose agrarinėse teritorijose, esančiose gamtinio karkaso elementuose. Želdinių juostomis ar grupėmis rekomenduojama skaidyti plačius intensyvios žemdirbystės laukus arba želdinti ribas tarp ūkininkų sklypų;

56.4. pažeistų kraštovaizdžio kompleksų bei objektų atkūrimas;

56.5. gamtos ir kultūros paveldo objektų tyrimas, ieškant efektyvesnių jų išsaugojimo bei panaudojimo būdų, taip pat naujų vertingų objektų paieška ir įteisinimas;

56.6. gamtos ir kultūros paveldo objektų, kraštovaizdžio ir biologinės įvairovės apsaugos propagavimas, siekiant suinteresuoti objektų savininkus, valdytojus ir naudotojus vertybių apsauga, pritraukti Tytuvėnų regioninio parko lankytojus, sukuriant galimybę gauti papildomų pajamų;

56.7. specialių apžvalgos bokštų įrengimas ir naudojimas pagal nustatyta tvarka parengtus projektus;

56.8. pažintinio turizmo organizavimas, prioritetą teikiant autoturizmui, dviračių, pėsčiųjų, o žiemos sezono metu – slidžių turizmui;

56.9. poilsiaviečių įrengimas rekreacinio prioriteto zonose, kitose teritorijų planavimo dokumentuose (planavimo schemose, specialiuosiuose planuose) nustatytose vietose;

56.10. rekreacinės infrastruktūros kūrimas, mokomųjų ir pažintinių takų projektavimas ir įrengimas;

56.11. muziejų po atviru dangumi įrengimas;

56.12. etnokultūros, tradicinės kaimo gyvensenos puoselėjimas, kaimo turizmo, rekreacinio verslo plėtra nustatytose vietose, patalpų Tytuvėnų regioninio parko lankytojams apgyvendinti nuoma.

57. Tytuvėnų regioninio parko draustiniuose skatinama veikla, išvardyta 56.1–56.8 punktuose, taip pat mokomųjų ir pažintinių takų projektavimas ir įrengimas, etnokultūros, tradicinės kaimo gyvensenos puoselėjimas, kaimo turizmo organizavimas.

_____